

เพียงแค่ว่าแรงอธิษฐานที่หน้าจอโทรทัศน์

เรียบเรียง โดย.....นายชินวัฒน์ รัตนเสถียร

R16016

เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔ เวลาประมาณ บ่ายสองโมง ที่ภูชี้ฟ้าของพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็มีโอกาสได้ต้อนรับ คุณป้าสองแสง อมรศักดิ์ อายุ ๖๓ ปี กับ คุณป้า หนูเล็ก หาญสกุล อายุ ๖๕ ปี ชาวตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผู้สูงอายุที่เดินทางไกลเป็นครั้งแรกตามลำพังเพียงสองคน ด้วยความมุ่งมั่น ด้วยความศรัทธาที่มีต่อพระเดชพระคุณหลวงพ่เพียงแค่ประสบการณ์ของตนเองจากหน้าจอตีพิมพ์ เมื่อมาพบหน้าพระเดชพระคุณหลวงพ่เป็นครั้งแรก และพระเดชพระคุณหลวงพ่ได้สนทนาด้วย อย่างสนิทสนมราวกับว่ารู้จักกันมานานปี ยิ่งความปลื้มปิติ จนคุณป้าทั้งสอง ไม่สามารถจะกลืนน้ำตา แห่งความตื้นตันใจได้ ต่อหน้าประชาชนที่มาฟังธรรม มาทำบุญถวายปัจจัยหรือสังฆทาน จำนวนมาก

คุณป้าสองแสง มีลูก ๔ คน เปิดร้านขายของเล็กๆ น้อยๆ อยู่ที่บ้าน ก็มีความสุขตามอัธยาศัยคุณลูกเสียไปแล้วก็เลยหันมาสนใจเรื่องการสวดมนตร์ไหว้พระนั่งสมาธิ ส่วนคุณป้าหนูเล็ก มีลูก ๖ คน แต่อยู่กันสองคนตายาย ไม่ต้องทำงานเพราะลูกๆ แต่ละคนเลี้ยงดูอย่างดี คนโน้นให้บ้าง คนนี้ให้บ้าง ไม่ได้เดือดร้อนเลยดังนั้น คุณป้าทั้งสองจึงใช้เวลาทั้งหมดไปกับการทำบุญ สวดมนตร์ และนั่งสมาธิเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะป้าหนูเล็กจะรับเป็นเจ้าของภักฐินและผ้าป่า ตลอดทั้งปีเลยทีเดียว และที่ไม่เคยขาดเลยก็คือตักบาตรสม่ำเสมอ หรือไม่ก็ผูกปิ่นโต ฝากไปถวายพระโดยเฉพาะวันอังคารต้องส่งปิ่นโตถวายพระถึงสองวัด แต่ถ้าเป็นวันพระจะไปเองเรียกว่าสร้างสมบุญทานตลอดมา ส่วนคุณป้าสองแสง ก็ตักบาตรเป็นประจำ เรื่องของภักฐินผ้าป่าก็ไม่ขาด

รายการ **“ชีวิตไม่สิ้นหวัง”** เวลาหกโมงเช้าวันอาทิตย์ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๓ คุณป้า ทั้งสองติดตามมาโดยตลอดไม่เคยขาด ประมาณ ๒ ปีแล้ว เพราะชอบฟังพระเดชพระคุณหลวงพ่อ สอนธรรมะ ฟังง่าย เข้าใจง่าย มีตัวอย่างชัดเจน

ในวันที่มากราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อ คุณป้าสองแสง ได้หยิบหนังสือสวดมนตร์เล่มเล็กๆ ของวัดอัมพวัน ออกมาให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อดู หนังสือเก่ามาก หน้าปกก็ขาดไปแล้ว เรียกว่าใช้งานคุ้มเลย ซึ่งคุณป้าติดกระเป๋ามาด้วย และบอกว่าได้รับจากพระที่เคียบวชอยู่วัดอัมพวัน เมื่อหลายปีมาแล้ว

จากการที่ได้ดู ได้ฟัง พระเดชพระคุณหลวงพ่อ จากรายการดังกล่าว ทำให้อยากสวดมนตร์ ตามแนวทางที่พระเดชพระคุณนำมาเผยแพร่ คือ พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงฯ มหาภาฯ แล้วก็ พุทธคุณเท่าอายุบวชหนึ่ง แต่เนื่องจากคุณป้าทั้งสอง เกิดในชนบท ซึ่งเมื่ออดีต ความเจริญต่างๆ ยังเข้าไปไม่ถึง คุณป้าทั้งสองจึงมีโอกาสได้เรียนเพียงแค่ ประถม ๒ เท่านั้น และยุคสมัยนั้น สื่อสิ่งพิมพ์ยังไม่แพร่หลาย บ้านไหนมีวิทยุก็นับว่ามีสตางค์ จะฟังวิทยุก็ต้องใช้ถ่านไฟฉายเป็นลังๆ เป็นแหล่งพลังงานให้กับวิทยุ สถานีที่กระจายเสียงก็หายาก บางที่รับไม่ได้เลยก็มี ดังนั้น หลังจากคุณป้าออกจากโรงเรียนแล้ว แทบไม่มีโอกาสอ่านหนังสือเลย ความรู้หนังสือเพียงเล็กๆ น้อยๆ ก็เลยกลับไปอยู่กับครูที่โรงเรียนหมด ทำให้ไม่สามารถจะอ่านบทสวดมนตร์ ได้ทะลุปรุโปร่ง คุณป้าสองแสงกล่าวว่า แม้แต่คำว่า **“สติ”** ก็ยังอ่านไม่ออก แต่ก็ใช้ความพยายาม และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ใครติดสะกดไม่ถูกก็ช่วยกันนะ

เมื่อได้ชมรายการโทรทัศน์ดังกล่าวแล้ว ยิ่งมีความกระตือรือร้น อยากจะมากราบหลวงพ่อทั้งตัวอย่างของบุคคลผู้ได้รับอันติสงส์จากการสวดมนต์บทนี้ ก็เป็นตัวเร่งเร้า ที่พยายามจะสวดให้ได้ แต่ก็จวนใจ **เพราะอ่านบทสวดมนตร์ไม่ค่อยออก** ดังนั้น จึงขออธิษฐานให้หลวงพ่อช่วยทางโทรทัศน์จากรายการ **“ชีวิตไม่สิ้นหวัง”** ด้วยการยกมือขึ้นจบ แล้วอธิษฐานว่า **“หลวงพ่อช่วยด้วย ลูกจะอ่านอย่างไรได้”**

ขอให้สวดได้ จะได้ไปวัดเยอะๆ” เมื่อถามว่าอธิษฐานอะไรอีก คุณป้าสองแสงก็บอกว่า “อธิษฐานให้หลวงพ่อสวดอย่างเดียว ช่วยให้อ่านหนังสือออก ให้สวดมนตร์เป็น” แล้วถามต่อไปอีกว่า ใช้เวลานานไหม คุณป้าตอบว่า “ก็นานหลายเดือนทีเดียว ค่อยๆ รู้ไปที่ละเล็กละน้อย” คุณป้าหนูเล็กก็เช่นเดียวกัน เมื่อถามว่าได้ผลไหม คุณป้าทั้งสองก็ตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า “ได้ผลเยอะเลย” คุณป้าหนูเล็กใช้เวลากว่าปี ของคุณป้าสองแสง ใช้เวลาเกือบปี และเวลาไปวัดก็ถามกันปรึกษากัน

ตั้งแต่วันนั้นจนวันนี้ คุณป้าทั้งสองสามารถสวดมนตร์ได้คล่อง รวมทั้งพระคาถาชินบัญชร ของเจ้าพระคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์(โต) พรหมรังสี ได้อีกด้วย นอกจากนั้น ยังสามารถสวดบททำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น ตลอดจนยอดพระกัณฐ์ พระไตรปิฎก แต่สองบทหลังนี้ใช้อ่าน ยังว่าปากเปล่าไม่ได้

ก่อนมาวัดอัมพวัน คุณป้าทั้งสองสนใจทั้งการทำบุญและสร้างบุญ คุณป้าสองแสงเคยฝึกปฏิบัติกรรมฐาน ที่วัดเจติยหลวง ปฏิบัติมาได้ ๒ ปีแล้ว ส่วนคุณป้าหนูเล็ก ฝึกปฏิบัติกรรมฐานที่วัดชานา ระยะ ๑๘ วัน บ้าง เดือนหนึ่งบ้าง กว่า ๔-๕ ปี มาแล้ว และก็ชอบตั้งแต่นั้นมา ก็เลยปฏิบัติเรื่อยมา ทุกวันนี้ทั้งสองท่านก็ยังคงปฏิบัตินั่งสมาธิ ซึ่งท่านก็ได้กราบเรียนให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อบรรพแล้ว

คุณป้าสองแสงเล่าให้ฟังว่า เตรียมตัวมาวัดอัมพวันเป็นปีแล้ว เดิมที่จะมาทั้งตั้ง ๕ คน แต่ก็พร้อมกันแค่ ๒ คน ก็อ่านคู่มืออ่านระเบียบของวัด (เล่มสี่ชมพู) มาก่อนแล้ว พวกสาวๆ ที่เคยมาปฏิบัติ เอามาให้อ่าน เมื่อมาถึงวัดใหม่ๆ ก็งงเหมือนกัน แต่เมื่ออยู่ไป ยอมรับว่ามีความสุขมากที่สุด มากกว่าที่เคยไปมาแล้ว

“อย่างคืนแรกที่มาถึง ก็นั่งสวดมนตร์กันตลอด แล้วก็ทำสมาธิ ไม่ค่อยได้นอน” คุณป้าสองแสงเล่าให้ฟังต่ออีกว่า ในสมาธินั้น “ได้เห็นแม่ใหญ่ นั่งยิ้มกับตนเอง แต่ไม่พูดอะไร (คุณป้าไม่เคยมาวัดแต่เคยอ่านเรื่องเกี่ยวกับแม่ใหญ่ ที่พระวัดอัมพวันนำไปให้) และได้เห็นหลวงพ่อมายืนดูอยู่ ไม่ได้ว่าอะไร ยิ้มอย่างเดียว

หนอ แต่จากการกำหนดที่คุณป่าสองแสงเล่าให้ฟังนั้น เป็นการกำหนด **ของการเดินจงกรมระยะที่ สาม**

เมื่อซักถามต่อไปคุณป่าสองแสงก็บอกว่า “ได้ยินเกือบทุกครั้ง เอ๊ะเป็นไปได้อย่างไร ก็ทำใจ ในหูได้ยิน พองหนอ ยุบหนอ จะได้ยินของหลวงพ่อก็คงแพ้นอกห้าครั้ง แล้วก็ยืนหนอห้าครั้ง แล้วก็ยกหนอสามครั้ง แล้วก็เหยียบหนอสามครั้ง อย่างหนออะไรอย่างนี้ ป่าก็ยกตามลำดับ ที่หลวงพ่อกะให้ไป ได้เร็วนะ ตอนนี้นั่งได้ชั่วโมงครึ่งแล้ว ... อยู่บ้านนั่งได้สิบนาที ยี่สิบนาที ก่อนจะมานั่งได้ชั่วโมงกับสามนาทีดีใจเยอะ จะมาวัดแล้ว บอกว่ามานั่นนอ...”

สุดท้ายคุณป่าสองแสงแสดงความมั่นใจในพระเดชพระคุณหลวงพ่อกว่า
“หลวงพ่อก่งมาก ไม่ใช่อุปาทาน ป่ากำหนดตลอด เสียงหนอ กำหนด เห็นหนอ ไม่ใช่อุปาทานแน่นอน อัศจรรย์มาก”

คุณป่าหนุ่มเล็กบอกว่า “ก่อนกลับจะขอของดีหลวงพ่อกอย่างทางใต้เขาจะมีรูปพระ มีผ้ายันต์” ผมก็ถือโอกาสชี้แจงว่า หลวงพ่อกมีแต่ธัมมะ การปฏิบัติธรรม แล้วก็สวดมนตร์ ถ้าจะขอของดี ก็ขอเป็นของที่ระลึกถึงครูบาอาจารย์ไปก็แล้วกัน

สำหรับตัวคุณป่าเอง ได้บอกกับผมว่า เมื่อกลับไปแล้วก็จะปฏิบัติให้มากขึ้น เพราะทุกวันนี้ก็สวดมนตร์และนั่งสมาธิเป็นประจำอยู่แล้ว เมื่อได้มาพบและกราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อกได้รู้ได้เห็นกับตาตนเองหลายอย่าง ท่านมีเมตตามาก ท่านเก่งจริง จะตั้งใจปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น

คุณป่าทั้งสองบอกว่า “อยากให้คนไทยมาวิปัสสนาเยอะๆ กับหลวงพ่อก ให้ทำความดีเยอะๆ และกลับไปแล้วจะบอกให้คนมาปฏิบัติกันเยอะๆ”

หลายท่านที่เพิ่งเคยมาวัดเป็นครั้งแรก และตั้งใจอยากมาเจอพระเดชพระคุณหลวงพ่อกมักจะมีเหตุ دلใจให้มาวัดต่างๆ กัน แต่ที่แน่ๆ คือ เขาเหล่านั้นมักจะอดทนต่อการรอคอย พระเดชพระคุณหลวงพ่อกลงมาพบ และหลายรายมีปัญหาแก้ไม่ตก ตั้งคำถามไว้ในใจจากบ้านมาแล้ว ก็รอจังหวะที่จะเข้าไปเรียนถาม ก็มีเหตุประทับใจ

ที่คำสอนที่ท่านสอนญาติโยมโดยรวมนั้น ตรงกับปัญหาของเราด้วย พร้อมแนวทาง และคุณป้าทั้งสองท่านในเรื่องนี้ ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของผู้ที่เพิ่งเคยมาวัดครั้งแรก